

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 218.484 van 15 maart 2012
in de zaak A. 194.507/VII-37.569.**

In zake : Paul GABRIËL
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Peter Defreyne
kantoor houdend te 8870 Izegem
Gentsestraat 25
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door de Vlaamse
regering
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Dirk Abbeloos
kantoor houdend te 9200 Dendermonde
Noordlaan 82-84
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkomen partij :
Rik VERVAEKE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Peter De Smedt, Tom Malfait en Laurie Braet
kantoor houdend te 9000 Gent
Kasteellaan 141
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 5 november 2009, strekt tot de
nietigverklaring van het besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur
en Cultuur van 27 augustus 2009, waarbij het beroep tegen de beslissing van de
bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen van 14 april 2005
houdende weigering van de milieuvergunning aan de heer Rik Vervaeke, om een

kippenfokkerij te exploiteren, gelegen aan de Kerkstraat 99 te Deerlijk, wordt ingewilligd en de vergunning wordt verleend.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

De tussenkomende partij heeft een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij beschikking van 29 december 2009. De tussenkomende partij heeft een memorie ingediend.

Auditeur Ronny Vercruyssen heeft een verslag opgesteld.

De verwerende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De tussenkomende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 23 februari 2012.

Staatsraad Eric Brewaeys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Peter Defreyne, die verschijnt voor de verzoeker, advocaat Dirk Abbeloos, die verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Tom Malfait, die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Auditeur Ronny Vercruyssen heeft advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoeker woont te Deerlijk in de Bouckaertstraat nr. 7. Zijn eigendom grenst aan de achterzijde aan het perceel waarop de kippenstallen van de tussenkomende partij gevestigd zijn. Deze stallen bevinden zich op een afstand van vier meter van de perceelsgrens en op 30 meter van verzoekers woning.

Zowel de stallen van de tussenkomende partij als de woning van de verzoeker liggen in agrarisch gebied volgens het bij koninklijk besluit van 4 november 1977 vastgestelde gewestplan Kortrijk.

3.2. Op 30 december 1977 verleent de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen aan de vader van de tussenkomende partij een vergunning voor het exploiteren van een gemengd bedrijf met onder meer 35.000 kippen.

3.3. De tussenkomende partij neemt midden de jaren '80 de exploitatie van dit bedrijf over. Ingevolge een aanvraag om de vergunning te hernieuwen, verleent de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen op 17 november 1988 een vergunning voor onder meer het houden van 35.000 kippen en een stal voor 20 varkens en 20 runderen, evenwel voor een termijn van slechts vijf jaar, en dit om de exploitant de mogelijkheid te bieden "om zijn inrichting over te brengen naar een geschikte plaats". Het beroep tegen deze beslissing wordt afgewezen bij ministerieel besluit van 14 maart 1991.

3.4. Bij het verstrijken van de vergunningstermijn wordt opnieuw een aanvraag tot hernieuwing ingediend, waarbij het aantal kippen in de aanvraag wordt beperkt tot 28.000 en waarbij tevens wordt afgezien van de verdere uitbating van één van de vier stallen, die gelegen is in woongebied. Op 19 augustus 1993 verleent de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen de gevraagde vergunning, voor onder meer 28.000 kippen en 20 runderen, voor een

termijn van slechts tien jaar omdat "het om een oude inrichting gaat die geleidelijk ingesloten raakt door woningen". Als bijzondere voorwaarde wordt opgelegd dat binnen vijf jaar een degelijker wintervast groenscherm moet worden aangelegd en dat de drie stallen moeten worden voorzien van degelijke stof- en reukfilters. Tegen deze beslissing tekent de verzoeker een beroep aan. Dit beroep wordt verworpen op 14 februari 1994.

3.5. Op 3 januari 2003 dient de tussenkomende partij een aanvraag in om onder meer de hernieuwing te verkrijgen van de vergunning verleend voor het houden van 28.000 kippen. Op 24 april 2003 verleent de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen een vergunning op proef voor twee jaar, waarbij tevens het aantal kippen op grond van de aanvaardbare mestproductie beperkt wordt tot 23.886 en waarbij de gevraagde vergunning voor 20 runderen wordt geweigerd. Als bijzondere voorwaarde wordt opgelegd dat de exploitant binnen een maand na het verkrijgen van de vergunning een detailplan moet opmaken met aanduiding van het gedeelte van de stal dat buiten gebruik zal worden gesteld, en dat de in de milieuvergunning van 19 augustus 1993 opgelegde bijzondere voorwaarden van kracht blijven. Tegen deze beslissing wordt een beroep aangetekend door zowel de verzoeker als de tussenkomende partij. Beide beroepen worden verworpen bij beslissing van 24 oktober 2003. Bij beslissing van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen van 15 juli 2004 wordt de op 24 april 2003 verleende proefvergunning na tussentijdse evaluatie "behouden".

3.6. Bij het aflopen van de termijn voor de proefvergunning weigert de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen op 14 april 2005 de milieuvergunning, in essentie omdat er onvoldoende maatregelen worden genomen om de geur- en geluidshinder voor de omgeving te beperken.

3.7. De tussenkomende partij tekent administratief beroep aan tegen deze beslissing.

3.8. Op 10 oktober 2005 verklaart de verwerende partij het beroep van de tussenkomen partij gegrond en verleent zij de milieuvergunning voor een termijn van twintig jaar voor onder meer de exploitatie van stallen voor 23.886 kippen en de opslag van 100 m³ dierlijke mest. Tevens worden de bijzondere voorwaarden, voorgesteld door de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie, opgelegd.

3.9. De verzoeker tekent hiertegen beroep aan bij de Raad van State. Met het arrest nr. 191.297 van 12 maart 2009 vernietigt de Raad van State het besluit.

3.10. Naar aanleiding van deze vernietiging wint de vergunningverlenende overheid opnieuw adviezen in. Met betrekking tot de milieuvergunning worden de volgende adviezen gegeven :

- departement Ruimtelijke Ordening, Woonbeleid en Onroerend Erfgoed, 14 april 2009 : gunstig;
- afdeling Milieu-inspectie Buitendienst West-Vlaanderen, 26 mei 2009 : het inspectieverslag vermeldt: "OK, afwachten of er nog nieuwe klachten komen";
- departement Leefmilieu, Natuur en Energie, 26 mei 2009 : gunstig, mits bepaalde voorwaarden;
- Gewestelijke Milieuvergunningscommissie, 2 juni 2009 : gunstig, mits bepaalde voorwaarden.

3.12. Op 27 augustus 2009 willigt de Vlaamse minister voor Milieu, Natuur en Cultuur het beroep in en wordt aan de tussenkomen partij de gevraagde vergunning verleend.

Dit is het bestreden besluit.

IV. Onderzoek van de middelen

Eerste middel

Standpunten van de partijen

4.1. De verzoeker roept als eerste middel de schending in van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 52, § 3, b), van het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning, van het "algemeen rechtsbeginsel dat elke overheid oplegt zijn beslissingen formeel en materieel te motiveren", van artikel 18, § 1, van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, van het rechtszekerheidsbeginsel en van de door de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen verleende proefvergunning.

4.2. Het eerste onderdeel van het middel bekritiseert de miskennis van de proefvergunning, doordat het bestreden besluit de definitieve vergunning verleent hoewel de exploitant de Vlarem-voorwaarden, in het bijzonder wat betreft het geluid, tijdens en na de proefperiode niet heeft nageleefd. De verzoeker stelt in het bijzonder dat de bestreden beslissing geen grondige evaluatie heeft gemaakt van de proefperiode, waarbij rekening werd gehouden met de bevindingen die werden gemaakt in de proefperiode en met gegevens die dateren van na deze periode, doch voordat de definitieve vergunning wordt verleend. Hij betoogt dat het niet opgaat dat de aanvrager kan genieten van gewijzigde, versoepelde wetgeving op het vlak van geluidshinder, die pas van kracht is geworden na de vernietigde beslissing van 10 oktober 2005, en dat er gebruik wordt gemaakt van verkeerde gegevens en geen enkele andere studie voorligt waaruit zou blijken dat de aanvraag beantwoordt aan de nieuwe normen, waardoor in de gegeven omstandigheden niet tot de definitieve verlening van de milieuvergunning kon worden besloten. De verzoeker bekritiseert tevens het ontbreken van een

detailplan, waarvan de neerlegging, binnen één maand na het verkrijgen van de vergunning, als voorwaarde was opgenomen in de proefvergunning. Ook werd volgens de verzoeker onder meer niet onderzocht of er bij het verstrijken van de proeftermijn nieuwe woningen zijn bijgekomen of gepland. Door toch de definitieve vergunning te verlenen, zou er daarmee een tegenstrijdigheid zijn ontstaan tussen de beide vergunningen, wat volgens de verzoeker tot de onwettigheid van de definitieve vergunning leidt.

4.3. In een tweede onderdeel, dat de verzoeker als "derde onderdeel" betitelt, stelt hij dat "de motivering in de bestreden beslissing intern tegenstrijdig is en niet gegrond is op pertinente en bewezen gronden".

In dit onderdeel wordt verwezen naar het arrest nr. 191.297 van de Raad van State van 12 maart 2009, waar "dit middel" zou gegrond bevonden zijn. De verzoeker citeert delen uit dit arrest, vermengd met delen uit het auditorsverslag in die zaak. "Kern van de zaak" is volgens de verzoeker "dat er niettegenstaande er geen enkele zekerheid is met betrekking tot de reduceerbaarheid van geluidshinder, de geurhinder en de stofhinder er desalniettemin een milieuvergunning aan de heer Vervaeke wordt gegeven". Wat het geluid betreft besluit de verzoeker "dat de verwerende partij nog steeds zomaar voorbijgaat aan de vastgestelde overschrijdingen van de geluidswaarden in de drie voorgelegde studies, met inbegrip van Avitech en zij zodoende ook nog steeds niet vermocht op grond van deze studies zonder meer de vergunning te verlenen".

Wat de geurproblematiek betreft stelt de verzoeker dat er geen enkele meting en geen enkele voorbehoudloze affirmatie bestaat dat na de ingrepen van de tussenkomende partij de geurhinder zal verminderen onder wettelijke, minstens onder aanvaardbare normen.

De bijzondere voorwaarde dat de stoffilters regelmatig worden geklopt en gereinigd en dat de frekwentie tijdens de laatste tien dagen wordt opgevoerd, noemt de verzoeker een voorwaarde die niet haalbaar is en geen enkel

nuttig effect kan sorteren, en als zodanig strijdig is met de motiveringsplicht en met het rechtszekerheidsbeginsel.

5. De verwerende partij stelt daar tegenover dat de minister wel degelijk tot een volwaardige evaluatie van de vergunning op proef is overgegaan, door op het ogenblik van het bestreden besluit vast te stellen dat bepaalde actiepunten effectief werden uitgevoerd door de exploitant en door als bijzondere voorwaarde op te leggen dat de poorten van de stallen slechts mogen worden geopend voor verluchting als de stallen leeg en gereinigd zijn, door een bijzondere voorwaarde op te leggen in verband met de strooisellaag, en door rekening te houden met de metingen door de erkend deskundige van 14 september 2005. Met betrekking tot het tweede onderdeel stelt de verwerende partij dat er ingevolge geurhinder slechts één enkele klacht werd geacteerd, die te wijten was aan het verluchten en reinigen van lege, ongereinigde stallen, en dat de minister passende maatregelen heeft genomen. Bovendien zou - zoals ook bij het eerste onderdeel werd aangegeven - de door de exploitant aangestelde deskundige met betrekking tot de geurhinder, actiepunten hebben vooropgesteld, die ofwel door de exploitant werden uitgevoerd, ofwel als bijzondere voorwaarde werden opgelegd. Wat de stofhinder betreft stelt de verwerende partij onder meer dat het wel degelijk mogelijk is de stoffilters te kloppen en te reinigen, zij het dat het drinkwater dan mogelijkserwijs moet worden verversd.

6. In de memorie van wederantwoord stelt de verzoeker wat betreft het geluid dat zelfs de soepelere geluidsnormen, die pas later in werking zouden treden, tijdens de proefperiode werden overschreden. Wat het detailplan betreft, verwijst hij naar het auditoraatsverslag dat werd opgesteld in de zaak G/A 168.419/VII-35.080. De verzoeker beklemtoont dat met betrekking tot de geluidshinder er niets is veranderd ten opzichte van de situatie in het vernietigingsarrest nr. 191.297. Ook inzake geurhinder laat de verwerende partij volgens de verzoeker de objectieve gegevens onverlet door een definitieve vergunning te verstrekken "op basis van loutere gezegdes, die voorwaardelijk en niet bewezen zijn".

7. De tussenkomende partij betoogt in haar memorie dat de vergunningverlenende overheid gehouden is de reglementering toe te passen die geldt op het ogenblik van de nieuwe uitspraak en dat, voor zover zij de oude normen kan respecteren, zij ook de soepelere, nieuwe normen respecteert. Zij stelt onder meer dat de verzoeker volledig voorbijgaat aan de toetsing door de vergunningverlenende overheid van de geluidsstudie aan de nieuwe reglementering. Zij wijst ook op de diverse nieuwe elementen sinds het vernietigingsarrest van de Raad van State nr. 191.297 van 12 maart 2009, en citeert in extenso de motivering uit het bestreden besluit inzake geluids-, geur- en stofhinder.

8. In de laatste memorie voegt de tussenkomende partij toe dat in het bestreden besluit duidelijk wordt gesteld dat de feiten veranderd zijn sinds het weigeringsbesluit van 2005 en dat de tussenkomende partij alle nodige maatregelen bepaald in de proefvergunning heeft genomen. Zij stelt met betrekking tot het geluidsaspect dat het tot de discretionaire bevoegdheid van de vergunningverlenende overheid behoort om te oordelen dat men is tegemoetgekomen aan de bezwaren en de vaststellingen in de geluidsstudie van 14 september 2005. Wat de capaciteit van de ventilatoren 's nachts betreft noemt de tussenkomende partij het eerste onderdeel irrelevant, aangezien de exploitant is overgegaan op lawaai-vriendelijke ventilatoren en het de logica zelf is dat de temperatuur 's nachts lager ligt dan overdag, waardoor minder ventilatie nodig is, zodat de geluidsdrempels, die overdag niet worden overschreden, ipso facto ook 's nachts niet worden overschreden. Met betrekking tot het tweede onderdeel wijst de tussenkomende partij op de slechts marginale toetsingsbevoegdheid van de Raad van State.

Beoordeling

9. In het bestreden besluit wordt het geluidsaspect als volgt beoordeeld :

"Overwegende dat gesteld kan worden dat de geluidsproductie zal verminderd zijn met het vervangen van de ventilatoren door lawaai-vriendelijke ventilatoren; dat de milieukokers een geluidsdempende werking hebben; dat uit het verslag van de erkend deskundige in de discipline lucht ook blijkt dat de hinder door stof zal verminderen;

(...)

Overwegende dat de exploitant geluidsmetingen heeft laten uitvoeren door een erkend deskundige in de discipline geluid; dat op basis van deze metingen, uitgevoerd op 14 september 2005, een rapport werd opgesteld met kenmerknummer: A.0509.2218A; dat de ventilatoren manueel op hun maximale capaciteit werden gezet; dat in drie meetpunten geluidsmetingen werden uitgevoerd:

- P1: Bouckaertstraat 7 (klager) - agrarisch gebied;
- P2: Kerkstraat 101 (woning Rik Vervaeke) - woongebied ander dan woongebied met landelijk karakter;
- P3: Groenstraat 27 - agrarisch gebied;
- dat het L_{sp} in P1, P2 en P3 respectievelijk 32 dB(A), 31dB(A) en 29 dB(A) bedraagt;

Overwegende dat de meetpunten in bovenstaande geluidsstudie zich bevinden in agrarisch gebied enerzijds en in woongebied anderzijds; dat voor beide gebieden, conform bijlage 4.5.4 van titel II van het VLAREM de richtwaarden voor het specifieke geluid in open lucht van als hinderlijk ingedeelde inrichtingen de volgende zijn:

- woongebieden: 45 dB(A) overdag, 40 dB(A) 's avonds, 35 dB(A) 's nachts;
- agrarische gebieden: 45 dB(A) overdag, 40 dB(A) 's avonds, 35 dB(A) 's nachts;
- dat het specifieke geluid (L_{sp}) afkomstig van de inrichting op de verschillende punten de actueel geldende geluidsnormen voor agrarisch en woongebied niet meer overschrijdt;
- dat het een bestaande inrichting betreft waarvan het specifieke geluid (L_{sp}) < RW;
- dat deze vaststellingen bovendien werden gedaan voordat er verschillende maatregelen werden genomen om de geluidsemisatie nog verder te beperken;
- dat de exploitant heeft verklaard dat de ventilatoren 's nachts niet op hun maximale capaciteit staan; dat 's nachts het geluid afkomstig van de ventilatoren lager zal liggen dan overdag omdat het 's nachts koeler is; dat de effectieve waarden lager zullen liggen dan de gemeten waarden;
- dat rekening houdend met de veranderde geluidsnormen, en de bijkomende inspanningen die werden geleverd door de exploitant, de aangevraagde inrichting zal kunnen voldoen aan de geluidsnormen;

Overwegende dat uit de gegevens van de laatste jaren van de milieudienst van de gemeente Deerlijk duidelijk blijkt dat er sedert 2005 geen gevallen van milieuhinder bekend zijn; dat er in het verleden wel wat klachten geweest zijn juist naar aanleiding van de hernieuwing van de milieuvergunning; dat naar aanleiding van het beroep van de exploitant er op maandag 18 mei 2009 door

een adviesverlener van de afdeling Milieuvergunningen een bezoek werd gebracht aan de inrichting; dat er op de aangevraagde inrichting toen geen pluimvee aanwezig was (immers sedert de betekening van het arrest van de Raad van State op 23 maart 2009 aan de exploitant staan de stallen leeg);

(...)

- geluidshinder:

- de activiteiten die een invloed kunnen hebben op het geluidsniveau zijn de kippen, het verluchttings/verwarmingssysteem, de voedingslijn;
- dat uit de metingen, uitgevoerd in opdracht van de exploitant door een erkend deskundige in de discipline geluid, volgt dat het specifiek geluid afkomstig van de inrichting de huidige richtwaarden (voor het woongebied, agrarisch gebied) voor zowel overdag, 's avonds, als 's nachts niet overtreffen;
- de aanvoer van de ééndagskuikens gebeurt tijdens de daguren; de afvoer van de vleeskuikens kan in de vroege morgen of 's avonds laat gebeuren; de mestkuikens worden centraal op het bedrijf geladen ter hoogte van de bestaande pluimveestallen op de voorziene verharding op circa 60 meter afstand van de Kerkstraat;
- voor lawaaihinder van de dieren zelf moet niet worden gevreesd; de activiteiten op het pluimveebedrijf gebeuren tijdens de normale uren van de dag (uitgezonderd het laden van slachtrijpe vleeskuikens);
- de pluimveestallen voor het huisvesten van de vleeskuikens bestaan reeds meer dan 40 jaar en zijn voldoende geïsoleerd, zodat het lawaai afkomstig van de dieren zelf tot een minimum kan worden beperkt; de stallen blijven in de mate van het mogelijke afgesloten; enkel ramen en deuren die een functie hebben bij stalverluchting blijven open;
- het pluimvee wordt ad libitum gevoederd zodat deze geen lawaai maken om voeder;
- de pluimveestallen zijn gelegen op circa 30 meter afstand van de woning van de klager;

(...)

- het beperkt akoestisch onderzoek, uitgevoerd door een erkend deskundige in de discipline geluid in opdracht van de exploitant, heeft aangetoond dat de milieukwaliteitsnormen in openlucht afkomstig van de aangevraagde inrichting niet worden overschreden zowel overdag, 's avonds als 's nachts; immers, de gemeten waarden $L_{sp} < RW$ voorzien in titel II van het VLAREM".

Op het ogenblik dat het bestreden besluit werd genomen bepaalde de bijlage 4.5.4. van Vlarem II, waarnaar de bestreden beslissing expliciet verwijst, zowel voor woongebieden als voor agrarische gebieden als richtwaarden voor overdag, 's avonds en 's nachts respectievelijk 45, 40 en 35 db(A) in open lucht. Het zijn deze normen die de vergunningverlenende overheid bij haar beoordeling in acht moest nemen.

De verzoeker maakt niet aannemelijk dat de vaststellingen waarop de bestreden beslissing steunt onjuist zouden zijn, noch dat de gevolgtrekkingen die de vergunningverlenende overheid daaruit afleidt, onwettig zouden zijn.

10. Met betrekking tot de door de proefvergunning opgelegde voorwaarde van neerlegging van een detailplan, waarin moest worden aangeduid welk gedeelte van de stal buiten gebruik werd gesteld, houdt het bestreden besluit rekening met het buiten gebruik stellen van stal 1 als pluimveestal en het buiten gebruik stellen van de rundveestal, die in agrarisch gebied was gelegen. Het feit dat thans daarover geen detailplan zou zijn neergelegd kan de besluitvorming niet in een voor de verzoeker negatieve zin hebben beïnvloed.

11. De voorwaarde die in de proefvergunning wordt vermeld dat moet worden nagegaan of er in de omgeving van de inrichting van de tussenkomende partij nog woningen zullen bijkomen of voor de nabije toekomst gepland zijn, wordt niet als zodanig in het dictum opgelegd, maar is enkel opgenomen in het overwegende gedeelte van het besluit. In het bestreden besluit wordt wel degelijk rekening gehouden met de omliggende bebouwing. Dit blijkt uit volgende overweging :

"Overwegende dat de bebouwing binnen een straal van 100 meter, gemeten vanaf de perceelsgrenzen, een 40-tal woningen bedraagt; dat de woning van de buurtbewoner (klager bij de Raad van State welke heeft geleid tot vernietiging van het ministerieel besluit), is gelegen ten noordoosten in het agrarisch gebied op circa 30 meter afstand van de dichtste pluimveestal; dat deze woning tevens is gelegen in de overheersende windrichting (zuidwesten); dat achter deze pluimveestallen, juist ter hoogte van deze buurtbewoner, er een groenscherm aanwezig is, bestaande uit coniferen van circa 4 meter hoogte; dat uit het overzicht van de stedenbouwkundige vergunningen (29 september 1965, 6 september 1966, 10 september 1969) en exploitatievergunningen duidelijk blijkt dat de aangevraagde inrichting op deze locatie reeds meer dan 40 jaar aanwezig is; dat voor woningen gelegen in het agrarisch gebied een hogere tolerantiegraad moet worden geduld ten aanzien van de aanwezige landbouwbedrijven in het agrarisch gebied".

De verzoeker maakt niet aannemelijk dat de verwerende partij, om tot een andere beoordeling te komen, nog meer elementen daarover bij haar besluitvorming had moeten betrekken noch dat de beoordeling kennelijk onredelijk zou zijn.

Het eerste middelonderdeel is niet gegrond.

12. Wat het aspect van de geluidshinder betreft, kan worden verwezen naar de beoordeling van het eerste onderdeel.

Met betrekking tot de geurhinder bevat het bestreden besluit een aantal specifieke bijzondere voorwaarden :

"(...)

2. de stoffilters worden regelmatig geklopt en gereinigd. Tijdens de laatste tien dagen van een cyclus wordt de frequentie opgevoerd;
3. de mest dient afgedekt te worden in afwachting van afvoer;
4. de strooisellaag dient een DS-gehalte van minimum. 60% te hebben, natte zones dienen vermeden te worden door het regelmatig losharken en bijstrooien van het strooisel;
5. de poorten van de stallen mogen slechts geopend worden voor verluchting als de stallen leeg en gereinigd zijn".

De verzoeker toont niet aan dat deze voorwaarden manifest onvoldoende zouden zijn. Voor het overige komt de kritiek van de verzoeker neer op opportuiniteitskritiek, die niet tot de beoordelingsbevoegdheid van de Raad van State behoort. De verzoeker wil immers dat de Raad van State de beoordeling van de feitelijke gegevens van de vergunningsaanvraag overdoet.

Het tweede middelonderdeel is niet gegrond.

13. Aangezien het auditoraatsverslag beperkt is tot een gedeeltelijk onderzoek, is er reden om het onderzoek van de zaak voort te zetten.

BESLISSING

1. De Raad van State heropent de debatten.

2. De Raad van State gelast het door de auditeur-generaal aan te stellen lid van het auditoraat het onderzoek van de zaak voort te zetten.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van vijftien maart tweeduizend en twaalf, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Luc Hellin,	kamervoorzitter,
Eric Brewaeys,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,
bijgestaan door	
Bart Tettelin,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Bart Tettelin

Luc Hellin